

1866

Kassa, 1865 october 29.

87. szám.

Harmadik évfolyam.

Megjelen hetenkint kétszer: szombatkoron és vasárnap.

Előfizetési díj:

Egy évre 8 frt. Félévre 4 " Negyedévre 2 "

As előfizetési pénzek és kéziratok a szerkesztőséghez küldendők, —

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmond sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beiktatás után külön 30 kr.

Nyilttér soronkint 15 kr.

a hirdetések s azok díjai a kiadóhivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **Bánóczy Ferencz.**
Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ: **Karsa Tamás.**

Kiadó: **Ifj. Werfer Károly.**
Kiadó-hivatal: Főutca 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Gazdászati értekezés

a közigazgatás főbb ágaiból a felvidék viszonyaihoz alkalmazva.

Jelige: "Tant vaut l'homme tant vaut la terre"

(Első pályamű)

III.

Hogyan áll a felvidék a szorosab értelemben vett Magyarországához?

Felvidéknek nevezzük: Abauj, Torna, Gömör, Szepes, Sáros, Zemplén, Ungh, Beregh. Ugocsa és Máramarosmegyéket, t. i. a volt kassai kerületet, mely a szorosab értelemben vett Magyarországnak (beleértve a temesi bánásgot) kevéssel több mint 1/6 részét teszi, s mind helyzeténél, talajánál, égaljánál, mind vegyes magyar, német, tót, orosz, oláh stb. népességénél fogva sajátos jellemmel bír, miszerint az országnak nem csupán alföldi, de más hegyes vidéki lakosságától is nemcsak nemzetiségi, de gazdasági szempontból is különbözik.

Magyarország Erdélyvel s a koronatarományokkal több mint 5800 □ mérföld; művelés alá vehető földje több mint 50 millió kat. hold, a szorosab értelemben vett Magyarországnak művelés alatt levő földje azonban csak 31,826,000 kat. hold. Ebből a budai ker. 5 millió 313 ezer; a soproni 5 m. 601 e.; a nagy-váradi 5 m. 352 e.; a kassai 5 m. 666 e.; a pozsonyi pedig csak 4 m. 988 e.

A felvidék terjedelme tehát legnagyobb 1/6 nemcsak a művelhetlen, hanem a művelhető és művelés alá vett földekre nézve is — holott népessége az 1857-iki hivatalos összehámlálás szerint csak 1,348,100 és így valamivel kevesebb mint 1/6. Terjedelmre s népességre nézve ezen 1/6 a többekkel ily arányban lévén, hasonló arányban kellene lennie termelésre nézve is. Termelésre nézve azonban ezen aránytól nagyon elmaradt. Ugyanis az összesnek csupán 1/14, 1/15 részét teszi, miszerint bár Magyarország a birodalomban általában eladásra is termelő országgént szerepel, a felvidék e szerepben nem vesz részt, hanem inkább fogyasztó vagy nélkülöző, mert nem mindig képes a szegény nép beszerezni, kivált a jobb minőségű gabonát, mit őrmest elfogyasztana.

Ezen jelentékeny hátramaradást egyrészen a föld mostoha voltának, az éghajlat szeszélyességének, a közlekedési utak s eszközök hiányainak stb. tulajdoníthatjuk, de másrészt a népnevelés hiányainak kell felróunk, mely bár országszerte sok javítást igényel, itt annyiban rosszabb lábon áll, mint hazánk más részeiben, mert a felvidéknek több mint 2/3-a nem érti nemzeti nyelvünket, nem élvezheti irodalmunkat, mely a közelebbi évtizedekben óriási előlépést tévén, jelentékeny lendületet adott a magyarnép értelmi kifejlődésének; és mind az iskolai, mind az egyházi tanítás igen fáradságos és mégis keveset eredményez a nép soknyelvűsége miatt. A felvidék népessége ugyanis következő nemzetiségekre oszolva, következő arányban állanak: szláv 464ezer, magyar 352ezer, ruthen 322ezer, német 77ezer, román 54ezer, stb. Az iskolák többnyire vegyesek, mi a tanítást igen nehezíti, nemcsak azért, mert két három nyelven folyókon beszélnek s értelmezni igen nehéz, de mert a gyermek idejét vesztve, hallgat, midőn tanítója idegen nyelveken beszél; így a magyar német, magyar orosz,

magyar tót, magyar román stb. iskolákban a növendék két nyelvnél 1/2, három nyelvnél 1/3 idejét elveszti, mindaddig, míg az idegen nyelveket be nem tanulja; és általában sok szép s hasznos ismeretet elmulaszt tanulni, midőn elméleti tehetségét eme nyelvek betanulására fordítja, kivált a magyar; mert a szláv, ruthen és román irodalmak a felvidék népeinek életébe épen nem hatolnak be s nem is feladatuk a magyar földön lakó idegen ajku népek agyába és szívébe oly eszméket s érzelmekeket oltani be, melyek közéletünk s közmunkásunkra nézve kedvezőek volnának. Ezen irodalmok az ő s népeik jövőjét nem annyira Magyarországon, mint inkább ezen kívül remélik biztosítandónak, — s így nem nyújthatnak kellő tápot a felvidék népeinek.

(Folyt. köv.)

A Hernád partjáról.

1865. October 25.

Szerkesztő ur! Volt nekem egykor egy tanárom — és most nem mesél mondok — kitől tanultó társaimmal együtt, semmit sem tanultam. — Vizsgánk következt és ez okból megtanulta az első köztünk tantárgyából az első kérdésre feleletet, a második a következőt és így tovább; mert szokása volt M. P. tanár urnak, önérdékéből ily módon tenni fel, közvizsgák alkalmával, a kérdéseket. De ez alkalommal kifogott rajtunk; mert midőn a többi tanár urak tantárgyaiból egész csapatunk megdicsértetve végé feleleteit, megszólalt az istenben boldogult öreg ur. „Tálatjuk hát fel most a pástétomot! És tett mindnyájunknak oly kérdéseket a növény és ásványtanból, melyekről fogalmunk sem lévén, felelet helyett szépen hallgattunk. Ő pedig mondá: „Megmondtam, hogy ne kálküláljanak! nem jó a kálculus! — Erre pedig megszólalt a b. e. K. M. matheseos tanárunk: „Ne avassa magát kollega uram a más fackjába! De kálküláljanak! En mindig azt mondom nekik, hogy kálküláljanak“.

Kassán pedig van egy jó ur — már ugyanazt hallom hogy bevette zászlóját — ki azt szokta szerkesztő urnak mondogatni, hogy „ne politizáljon“; de van egy jogosabban követelő hatalmas ur most az országban: „A közhangulat és ez azt kívánja, hogy politizáljon. — És ha ezt annak rendi szerént nem teheti; tegye legalább csak egy — szörmentibe. — 1)

Szerkesztő ur Abaujmegyében ütötte fel sátorfáját. Illő tehát, hogy szóljon ennek érdekében pártolólóg ott hol méltányos és akkor a mikor illik. 2)

Néhány nappal ezelőtt szerkesztő urnak saját házánál tévén tiszteletemet, szerencsém volt ott találkozni egy köztiszteletben álló uri egyénnel, a felső szomszéd megyéből. — Főispáni tanácskozmányok s adhoc bizottmányi gyűlések eredményeiről folyt a beszéd. Kérkedve mondá azon tisztelt ur: „Mi az alispánoknak provisorialis működésükért, elismerést méltánylást, sőt köszönetet mondtunk a bizottmányi gyűlésben és azonnali elmozdításukat kértük (logice?) és el is mozdítottuk s másokat választánk helyökbe, és pedig nem adhoc; hanem állandó működésre. — Így ültettünk helyre több 1861-iki tisztviselőt.“ — Szerkesztő ur azt kérdé ekkor: „A szolgabírák is mind változás alá estek?“ — „Nem — felelé — mert azok többnyire mind 61-diki tisztviselők.“ (Ha! ha! ha!) Tovább folytatá azon tisztelt ur beszédét mondván: „Önöknek mi volt a bizottmányi gyűlésbeni vívmányuk? — Az, hogy restituálták a 61-diki alispánt adhoc. — Nem dicsérték meg a pro-

1) Ha megyei vagy városi ügy van kérdésben, akkor mindig szabadon és bátran ajánlom fel lapomat, mert az ily kérdések megvitatása annak programjával nem ellenkezik; szélesebb körű politikálásra pedig egy vidéki lapnak, melynek főfeladata a helyi s vidéki érdekek képviselése — különben sincs igen nagy szüksége.

Szerk. Szerk.

2) Azt teszem is — amikor tehetem.

visorialis alispánt és még sem pendítették meg elmozdítását. 3)

Pár nappal ezelőtt, az alsó szomszéd megyéből volt szerencsém látogatást nyerni egy érdemes urtól. „Nagyon kevélyek az abaujiak — mondá vendégem; — nem is akarják, hogy a mostani tisztikar kifoldoztassék; pedig ad interim is csak jobb lenne a jobb.“

Igy egyik gyávasággal, másik gögös nyakassággal vádol bennünket és jobról balról, előlről, hátulról méltatlanul bántalmaztatunk.

Szerkesztő ur! mondja ki palam-publice: hogy Abaujmegye bizottmányi közönsége fel bírja fogni a jelen helyzetet s ennek kivánalma szerint meg tesz a mit tennie kell. — E megye szótárában, az oportunitásnak nincs oly tág értelme, mint sok helyt. — Abaujmegye bizottmányának, ugyanazon egy ügyre nézve nincs változó véleménye; de van az ország törvényén alapuló gyökeres ingatlan meggyőződése; melynek folytán a mit 1861-dik év végén nem helyeselt, a jelen körülmények közt, most sem óhajthatja. — Ennélfogva Abaujmegye bizottmánya beérte azzal most, hogy országgyűlési képviselőit lehetőleg törvénytörőn választathassa, alkotmánytörőn választott 61-diki alispánjának központi elnöklete alatt. — Nem kívánta, hogy a provisorialis tisztikar most elmozdítását és annál kevésbé kívánhatta saját egyéneitől, hogy lépjenek helyökbe; nem akarván a törvényellenes cselekvényeirek unszolás vádjának súlyát magára vonni. — Abaujvármegye közönségének van reménye a közel jobb jövőhöz; a midőn tisztviselőit alkotmánytörőn választhatván, azokat az ország törvényeinek megtartására s végrehajtására eszkelheti fel és nem vágyik saját egyéneit, becsmérlés folytán talán csüggettegekké tenni. — Szóval mondja meg a rágalmazóknak — de ne ily paraszt együgyűséggel — hanem szerkesztői tudományal és logikai következetességgel — hogy Abaujvármegye, ez utóbbi időben, a legbölcsebben járt el; nem akarván a törvénytelenéget törvénytelenésséggel halmozni. 4) Quod erat demonstrandum. r. l.

Második napi loverseny a Rákóczy gyepen.

S.-A.-Ujhelyben 1865. évi őszhó 23.

Az idő még a tegnapi nap is kedvezőbb, szép napfény, meleg alszéllel. Még is észrevehető volt, hogy a néző közönség egy részét mindennapi foglalkozása már ma otthon tartá.

I. volt a „Pony-verseny“ mely annál kellemesebben lepte meg a közönséget, minél kevesebbet várt attól Futhatott minden 14 markon alul levő ló, egyszer

3) A megyei bizottmányok nem is szavazhattak illetékesen egyes tisztviselők hasznos működéséért elismerést vagy bizalmat, mert eltekintve attól, hogy az adhoc bizottmány hatásköre meg volt határozva, annak mint testületnek nem, csupán egyes tagjainak lehetett tudomása arról, miként jár el egyik vagy másik tisztviselő a közigazgatási vagy törvénykezési ügyekben. Sárosmegye bizottmánya az urbéri ügyekben tanusított igazságos és eszélyes eljárásáért mondott elismerést az ottani volt alispánnak, s ez érdemben Abaujmegye alispánja még előbb áll a sárosinál, mert azt e megye birtokosai is általános elismerik, hogy az alispán ur közmegelegedőre működött, főleg az urbéri ügyekben, sőt egyik közbir okos ur lapunk hasábjain nyilvános elismerésben is részesíté az alispánt; de a bizottmány, mint nemi részben ellenőrzője a tisztviselők működésének, csak mint állandó testület szavazhatna bizalmat, s akkor is csak az általa megválasztott tisztikar tagjainak. Ez a mi szerény nézetünk. Szerk.

4) Nem tarthatom magamat illetékesnek Abaujmegye eljárása fölött ítéletet mondani; annál kevésbbé tehetem ezt saját lapomban, melynek ha meg van is a maga határozott egyenes iránya, — mint a szabad vélemény-nyilvánítás közegének, gyakran saját nézetemmel ellenkező közleményeknek is helyt kell abban adnom. E tekintetben tehát csak is egyéni maggyőződésemet nyilváníthatnám, aminek ez idő szerint szükségét be nem látom. Szerk.

a pálya körül — (1000 öln felül) — teherkiegyenlítés nélkül — urlovarok. Legalább három különböző tulajdonos lovának kellett indulnia, hogy a díj kiadassék — igen helyesen. — A díj özv. Péterffy Károlyné szül., Malonyai Emília ő nsga adománya volt, egy igen szép ezüst serleg.

Indult 5. — nevezetesen ; 1. Töke Vilmos szürkéje, lovagolta Szirmay Gyula ur. 2. Egy b. pej — (kié?) 3. Pilişy László ur tarkája lovagolta ifj. Wenkheim Béla báró. 4. Pilişy Nándor ur b. peje lovagolta ifj. Farkas Lajos ur. — 5. Okolicsányi Sándor ur b. peje lovagolta Blaskovich Ernő ur. Igen szép versenyenyl 1-ső érkezett be Wenkheim Béla báró alatt a tarka. 2-ik mintegy 3—4 ló hosszával utóbb az Okolicsányi Sándor ur b. peje alatt, — 3-ik a Töke Vilmos ur szürkéje. — Következett :

II. „Külön tét-verseny“ 1 ang. mérf. urlovarok. A bejelentett 3 ló közül 1. Draveczky Aurél ur „the Goldfisch“-e, és Bottka Béla ur „Princess-Emmája“ vissza vonatván — a Sztáray Béla gróf 3 éves s. p. k. „Miniature“ — a mely tegnap az eladó versenyen 2-ik volt — egyedül járta körül a pályát Wenkheim Béla báró alatt, s a díjat elnyerte.

III. „Ugrató-verseny“ — tisztelet-díj, — özv. gróf Andráşy Károlyné szül. Szápáry Etelka grófnőtől. — Egy pár özbak-szarura fektetett szép ezüst serleg — belül aranyozva, mely egy löfejet és nyakat ábrázol. Másfélszer a pálya körül öt akadályval. Legalább 3 lónak kell indulni.

Jelentkezett és indult : 1. Forgách László gróf 5 é. fv. h. „Ganimed“ 2. Andráşy Aladár gr. id. fv. (?) sga. h. „Bodrog“ és 3. Okolicsányi Sándor ur id. s. p. h. „Ali“ — mind a három 135 fonttal. — Az első akadálynál mind a három vissza fordult, s a mint őket lovasaik újra neki vitték, legelőbb átszökötött a Ganimeden saját tulajdonosa, — ezután Forgách Sándor gróf az Alin, — de a Bodrog egy félre ugrással menekülvén lovasától, világba szaladt. Sajnáltuk mert a három közt épen a Bodrogot találtuk legszebbnek, legtöbbet igézőnek. — Lovasának tudunkkal semmi baja se történt. — A másik két ló a második akadályt is megkísérelte kikerülni, de lovasaik ismét visszafordultak velök ugyanazon rendben, mind előbb, s már ezután mind a három ugrást minden ellenkezés nélkül megtették. 1-ső ért a célhoz Forgách László gróf Ganimede, és vagy 100 öllel utóbb az Ali.

Tavalyi tudósításunknál alkalmat vettünk magunknak megjegyezni, hogy az első és második verseny az Andráşy Gyula gróf lovai kitűnőségét tanúsította, a mennyiben lova még csak harmadiknak sem maradt el a négy futás egyikében sem. Egy kis bizonyítékát ennek most is volt alkalmunk látni, mert lóháton nézvéen e versenyést, az utolsó akadályt egy derék fekete kanczáján, csak néhány lépéssröl vezetvén azt neki, bámulatos könnyűséggel ugratta át, a ló ereje és könnyűsége valamint tökéletes kész engedelmezzége egyaránt kitűnő. Legyen tehát szabad legalább sajnálatunkat kijelenteni, hogy a tisztelt grófnak ez idén egy lova sem pályázott.

A sorozat szerént következett volna egy tét-verseny, mely helyett azonban

IV. „egy ugrató pony-verseny“ rögtönözött. Futott 5 közül 3. nevezetesen : 1. A Pilişy László ur tarkája ismét Wenkheim Béla báró alatt, — 2. A Töke Vilmos ur szürkéje Szirmay Károly gróf alatt, — és 3. az Okolicsányi Sándor ur, b. peje. Blaskovich Ernő ur alatt. — Az első ugrást a tarka kitűnően, a szürke igen jól tette meg, — ellenben a 6. pej a korlátan akarván betörni, lovasa leesett, s a kantárszár elszakadva kezében maradt; — azonban a ló csakhamar elfogatván, s a kantár valahogy helyreigazítatván, lovasa ismét rá ült, s a többi után indult, ámbár azok — mint képzelhető — ez alatt már messze haladtak. A tarka elől, a szürke közel hozzá, igen jól körül jöttek, minden akadályon tisztán át szöktek, de ez alatt a b. pej is — minden várakozást messze felülmulva — annyira megközelítette amazokat, hogy csak mintegy 30—40 öl távolban jött a célhoz, de az utolsó ugrásnál a sövényt letörte. — A két előbbi közt az utolsó ugrás után erős küzdelem fejlett ki, mely után mintegy ló hosszával még is a tarka győzött. — Blaskovich Ernő urat a b. pejen erősen megéjlenztük.

V. A sorozatban jelentett „külön fogadás“ a Forgách László gr. „Helene“ és Nyáry Tamás gr. „Miss-Teeg“-e közt elmaradván, e helyett két más ló versenyzett egymással, és az erős küzdelem, és az igen kis különbség tekintetében a nyereséj ez volt a két nap alatt szinte a legérdekesebb futás. — E két ló már a tegnapi versenyen is érdekesen mutatta be magát. — az egyik Draveczky Aurél ur 4. é. fv. p. h. „Bewerlé“-je, — mely tegnap az eladó versenyen győztes lett Wenkheim Béla báró által, a másik a Sztáray János gr. 4. é. fv. b. p. kanczája „Toosoon“, mely az asszonyágok díjára 2-ik érkezett be egy angol lovász alatt. — Az indulástól egész a forduló pontig majd mindig egymás mellett futott a két ló, néha úgy, mintha egy kettős fogatot látnánk, — végre a cseppet után a Toosoon kissé előre tört, de Wenkheim Béla báró is erősen zaklatván a Bewerlé, az utolsó szökésekkel mintegy fél ló hosszával győzött is.

Végre még tegnapi tudósításunkban kell egy helyre igazítást tennünk. Az ügét versenyben nyereséj fogat tulajdonosának neve után tudakozódván — a leghitelesebbnek látszó forrás után neveztük Szirmay Istvánnak. — Ma úgy értesültünk, hogy a fogat a Melzer Béla uré volt, s azt csak a verseny után vette meg Szirmay István ur.

A mai versenyt ismét egy hangversenyyel egybekötött tánc-mulatság fejezte be; — mi pedig tudósításunkat azon óhajással, és azon reményben rekesztjük be, hogy a jövő évben — ha lehet — még érdekesebb versenyről lesz alkalmunk a tisztelt közönséget értesíteni.

M. E.

Városi-ügy.

Bártfán, october 20-án.

(Vége.)

Az örömet, mely e hírek hallatára a városban támadt, leírni alig lehet, alkotmányos választás után is alig érezhette volna magát jobban a közönség.

Mi, kik 1861-ben tanui voltunk azon legnagyobb elkeseredettséggel vívott harcznak, mely ezen itt összegyűlt heterogen elemek, illetőleg pártok közt nemcsak a tisztviselők, de a képviselők megválasztása körül is támadt, bámulattal valánk eltelve, hogy e gyülekezés, melyben a város kicsinyiségének természeténél fogva a legapróbb rokonsági és egyéb viszonyok és érdekek nagyon tekintetbe jönnek, most az egyszer nem csak a legnagyobb ildomossággal és mérséklettel, mivel egyébiránt elnök ő mgának is tartozott, de mi nálunk hallatlan, csakis a város javát célzó teljes egyetértéssel nyilatkozott.

Gyűlés után ő mga ft. Kacsvinszky Ede helybeli alesperes kíséretében meglátogatta az épülő félben levő kalváriát, melyről a későbbben ő mgánál tartott diszebed-nél a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott, s bámulattal volt eltelve, hogy ezen, pár év előtt minden alap nélkül s csakis a lelki pásztor s híveinek buzgalomból megkezdett mű már annyira haladt, hogy egy nagy, izlésteljes, s a város díszét előmozdító templom immár készen áll.

Ebéd alkalmával a felköszöntések sorát a főbiró kezdte meg, emelvén poharat ő méltóságáért, kérvén őt, hogy a város közönségének most megismert véleménye s kívánsága után az igazságot a méltányossággal párosítani kegyeskedjék. Ezután az ő mgát kísérő derék megyei főjegyző, az irodalmi téren is ismert t. Berzeviczy Edmund ur mondott egy történelmi adatokra fektetett, s a sz. k. városok; és különösen Bártfa városok művelődési történelmi érdekességét és fontosságát kifejtő beszédet, éltetvén Bártfa városa közönségét; mire jeles szónokunk Pulcz Imre városi főjegyző ur köszönve felelt, éltetvén a megyei főjegyző urat.

Esté, az ő méltóságának eljárása iránt hálával visseltető közönség, daczára annak, hogy az eső szakadt, faklyás menettel igyekezett mély tiszteletének kifejezést adni. A faklyás menet a városházáról indult, s ő méltóságának szállása előtt megjelenvén, viharos éljenekkel üdvözölte őt. Ő mga az ablakban megjelenvén, a közönség érzületét tolmácsoló városi főjegyző emelt szót, elmondván, miszerint Bártfa sz. k. város közönsége ő mga előtt megjeleni kívánt, őt üdvözölnö s kijelentendő: hogy ezen szegény bár, de honfui magasztos érzelmekben gazdag, bár a központtól távol eső, de a haza szívével egyaránt érző, a közjó iránt vele egyformán lelkesedő, semmi áldozattól vissza nem riadó város legmélyebb háliját s forró köszönetét nyilvánítja ő mgának abbéli kegyéért, melynél fogva a nyugalmat megvetve s az utnak fáradaimaival nem törődve, köztünk megjelent, hogy óhajaink és szükségleteinkkel megismerkedjék, s hogy nekünk elégtételt szolgáltatasson; — adná tehát a mindenható, hogy valamint a reánk zuhogó eső vetéseinknek reményt nyujt, úgy a mi ősz alkotmányos reményeinket is teljesülni engedje; mihez tehát egy szívvel, egy lélekkel azt kiáltjuk fel: „Éljen a király! éljen a

haza! éljen az alkotmány! éljen királyi biztosunk,“ mélt Berzeviczy Emanuel ur.

Az ezt követő dörgő éljenzés után ő mga szívólyesen megköszönve e megtiszteltetést, biztosított minket, miszerint e városnak javát, melyet oly melegen hord szívéen, ezentul is hasonlólag szem előtt tartani, s minden tehetsége szerint a városnak érdekében működni fog.

Ismételt zajos éljenzés után a faklyás menet az általános tisztelt és szeretett Kacsvinszky Ede alesperes urnak laka elé vonult, hol főjegyzőnk kiemelvén a nevezett lelkész urnak a lakosság irányában tanúsított sok jótöteményét, őt, mint híveink atyját éltette; mire épen a viharos éljenzésre haza érkező plébános ur megköszönve az iránta tanúsított szeretet s bizalomteljes tiszteletet, melyet azonban nagy szerénységgel inkább papi állásának, semhogy saját személyének tulajdonitani kívánt, biztosította a tisztelt lakosságot, hogy ezentul is s mig élni fog, minden telhető erejéből a városnak javát előmozdítani akarja.

A faklyás menet alatt a városház és a casino ki volt világítva.

Másnap 1/4 9 órára k. biztos ur ő mga egybehíván a városi tanácsot, a saját személyében elnököl ülésben felolvastatá abbéli rendeletét, melynél fogva a f. hó 9-én négy képviselő jelenlétében megtartott ülés, illetőleg a követválasztási bizottmányi tagok választása érvénytelennek nyilvánítatván, más napnak 9 órájára újabb ülést hivatott egybe, melynek elnökeül a már előbb szóval kijelentett kivánsághoz képest Tomcsányi Károly városi tanácsnok (1861-ben polgármester) kineveztetett. Ő mga pedig a városi tanácsotól bucsut vevén, még az nap délelőtt fél 11-kor városunkból eltávozott, kíséretében lévén 3 kocsin a városi küldöttség, a nemzeti zászló elővitele mellett; s miután Zabaván, a város határán a küldöttség szónoka, a városi főjegyző a város nevében ő mgától bucsut vett, irányunkban tanúsított kegyességét megköszönte, s a várost további kegyébe s pártfogásába ajánlotta volna, ő mga elismeréssel nyilatkozván a városban tapasztalt loyális érzületről s minket jó akaratáról biztosítván, szívélyes éljenek közt kocsijával elrobogott.

F. hó 16-án az 1861-iki képviselőnek legnagyobb része az ülésben megjelenvén, miután a képviselőség által abbéli óvási nyilatkozat elfogadtatott volna, miszerint: habár az alkotmányos jogok teljes élvezetében még nem vagyunk is, mert ime az 1861-iki tisztviselőséget is az ülésben nélkülözzük, mindazáltal a tett eredményt, mint az új alkotmányos életnek fény sugarát tekintjük, s nehogy a magas kormány feladatának kezdet megoldásában akadályokkal küzködjék, jogfentartással ugyan, de mindazáltal engedelmesen s a dolgok jobbra fordulásának reményében közreműködni akarunk. Ezek után a városi középponti választmány Tomcsányi ur elnöklete alatt megalakulván, az összeíró küldöttség tagjai is megválasztattak.

Reméljük, hogy maholnap a kinevezéseket is fogom közölhetni.

Chyzer Cornel,

Ujdonságok.

* Gróf Péchy Manó főispán ur ő mlga mint Kassa város kir. biztosa több bizalmi férfival f. hó 26-án értekezletet tartott a városi tisztikarban szükségesnek bizonyult némi változtatásokat illetőleg.

* A kassai jogászok „ruha-egyszerűsítési egyesület“ alakítását tervezik. Üdvözöljük a korszerű eszmet s a kivitelt szerencsét kívánunk!

* Azon szerencsétlen egyén, kinek kivégeztetését lapunk mult számban jelentettük, megyszói születésű 26 éves, ref. vallásu, szabadságos katona, káplár volt, s nem anyját ölte meg, de pájtását — szerelemföltésből — Csütörtökön nagy néptömeg jelent meg bámolni a szegény ember halálós kinait, ki — mint ismerői mondják — mindig igen példás életű s becsületes viseletű volt.

* Suhr lovardája már építkezik a Löderer előtti téren. Ez nem igen örvendetes ujdonság a szintársultra nézve; azonban reméljük, hogy az okos szamarak, melyek — mind mondják — legnagyobb furorét csinálnak a lovardában, nem hódítják meg a színházi művelt közönséget. Vederemo.

* A hegyalján már szüretelnek; a termés nem sok, de jó bort ígér, ha t. i. a sok eső meg nem romlja.

Vegyes hírek.

— A „Wiener Abendpost“ felemlitvén, hogy több lap beszélt a magyar testőrsereg újra leendő felállításáról, kinyilatkoztatja, hogy ezt az ügyet még egyáltalában nem tárgyalták hivatalosan.

— A magyar koronázási érmek, mint hírlík, Körmeöbn fognak nyomtatni. Olyan nagyok lesznek, mint a hatosok, s egyik felükön a király képe lesz, a másikon valamely magyar jelmondat. Es utóbbi még nincs megállapítva.

Egyveleg.

— *Linkoln életéből* egy német lap amerikai levelezője érdekes adomát közöl. Egy adósságai miatt Amerikába vándorolt porosz hadnagy kihallgatást nyervén Lincoln-nál, kérte, hogy az északi hadseregbe vegye be, s minden érdemét elő kívánván sorolni, azt is megemlíti, hogy Poroszország egyik legrégebbi nemesi családjából származik, mire az öreg Ábrahám szokott jószívű komolyságával felel: „Oh, mitse aggódjék ön, ez legkevésbé sem fogja itt hátráltatni előmenetelében.”

— Addisson angol írónak bizonyos fiatal költő egykor verszetet adott át azon kéressel, hogy nézné át s tenné meg a szükséges javításokat. Megjegyzendő, mikép a verszetet homlokán jelige gyanánt Homer néhány verse állott. Addisson csakugyan átolvasta, s igen középszerűnek találta a művet s kitörülvén a Homérból vett idézetet, minden egyéb változtatás nélkül adta vissza a kéziratot szerzőjének. Míden ez Addisson eljárása oka íránt kérdezte volna, a bölcs író feleletképen emlékeztette a versíróat azon római fejedelem szobraitra, melyek Romában figyelem nélkül hagyattak, de azonnal feltűntek és nevetségessé váltak, mihelyt feliratokkal s isten-fejekkel láttattak el.

Színházi szemle.

(yz) *Szerdán*, október hó 25-én adatott: „A toll hatalma”, dramolet 1 felvonásban. Schlesinger után fordította Feleki Miklós. Az egész darabot — melytől egy pár érdekes jelenet megtagadni nem lehet — ketten játszták el: *Filippovicné* és *Krasznai*, a harmadik személynek mellékes kis szerepe volt. *Krasznai* (Szendei Kálmán) ügyesen játszott, de azért mai szerepét nem tartjuk szakma-szerepének. Neki nincs hivatása az ábrándos szerelmesek személyesítésére, mert hangja nélkülözvén a kellemes lágytságot, nem adhat érzelmeinek hódító kifejezést. Igaz, hogy a költő, tollával győzött, győzelmét azonban még is személyes megjelenése s félénk, ügyetlen, de némi részben érdeket gerjesztő sajátos udvarlása biztosítja. — Bajuszát kisszebb cserélhetne volna fel. — *Filippovicné* a fiatal özvegyet szinte jól játszta, habár az ily szerep még is csak jobban illenék *Nagy Luízának*, kinek valóságos szakma-köréhez tartozik. Nem akarunk mi az ily megjegyzésekkel sem a *Filippovicné*, sem pedig a *Krasznai* tehetségéből semmit levonni, mert tollunkat az igazság és méltányosság vezeti; de említés nélkül azért nem hagyhatjuk, nehogy a néha megtörténhető helytelen szerep kiosztások, az előadás teljes sikerét kétségessé tegyék. Legnevezetesebb színművészek sem felelnek meg minden szerepök-

nek egyformán, ha mindjárt nem vétenek is a szabályosság ellen; — azért legcélszerűbb — a mennyire a társulat ereje engedi — mindenkit hivatásának leginkább megfelelő szerepekben felléptetni. — Az előadás különben sikerültnek mondható. — Ezt követő „A gyöngy-sor” énekes dráma 2 szakaszban, írta Holtei Károly, fordította Lászy. Régi darab, azonban előadása, változatos kedveért is igazolva van. A két főszerepet *Nagy Luiza* (Anna) és Takács (György János) játszta. Nagy Luizát nem szeretjük rövid ruhás szerepekben látni, de minthogy az első és második felvonás közt 15 évi időköz van, belátjuk, hogy nem volt mellőzhető a rövid ruha. Játéka folyvást szabályszerű — s egy pár jelenetben megható volt. *Takács* igen szépen játszott; előnyével szolgál, hogy rokonszenves hangja, még a legdühösebb jelenetben sem válik soha fűlsértővé — nem lármazza túl magát. — *Krasznai* (Károly) helyén volt s a többi szerepek is mind jó kezekben voltak. Az előadás sikerült.

Csittörtélem, október 26-án. „A szegény marquis”, színmű 2 felv. Dumas után fordította Teleki Miklós. — Érdekes mulattató darab. *Takács* (Fresnaie marquis) és *Nagy Luiza* (Madlaine) Tóth, Latabárné, Horváth, Bercsényi, Szentgyörgyi, Kovács Elemér mind jól játsztak s az előadás kielégítő a közönséget. Terünk nem engedvén, hogy ez alkalommal mindenik szereplőről körülményesen referáljunk — más alkalomra halasztjuk a bővebb ismertetést. — Ezt követő „*Elizondoi leány*” vig operette 1 felv. Offenbachtól. — *Hajnal H.* (Miguel) jeles operette-énekesnő, terjedelmes alt hangját igen ügyesen kezeli; játéka megnyerő s annyira eleven, hogy néha a tulságot is megközelíti; ma ezt nem mondhatjuk ugyan játékaról, de Chouffeuriben lehetett volna hasonló észrevételünk. Hibája, hogy a magyar nyelvet nem tisztán beszéli, ami egyébként az operettekben igen elnézhető, főleg annyi kitűnő tehetség mellett, mint a mennyivel *Hajnal H. bir.* *Szentgyörgyi* (Manuelita) csinosan énekel s játéka is kedves, szabályos; egy kissé több melegség azonban nem volna hátrányára. *Bolcor* (Vertigo) jó buffo-énekes s ügyes komikus. — Az előadás igen jól ment, de maga az operette nem a legmulatságosabb. — Szép közönség.

Szerkesztői posta.

— V. Ö-nt látogatásra kérjük, némi közlendők végett.
— Bercsényi Béla cikkét a színeszetről közölni fogjuk.
— A hozzánk beküldött politikai hitvallásokat köszönettel vettük, de — helyszüke miatt nem közölhetjük.

— A „G. C.” írja: „Legujabban a napi sajtó sokat foglalkozott a magyar főkanzellárnak egy körlevelével, a magyarországi adóhátralékok behajtása ügyében, melyben állítólag a legnagyobb kímélet ajánlatot az adóhátralékosok irányában. E körlevelben állítólag azon megjegyzés is foglaltatott, hogy Magyarországban június végén 18 millió forintnyi adóhátralék volt beszédetlen. Hogy a további következtetéseknek, melyek e tudósításból vonhatók, olejét vegyük, jónak látjuk azt akkép helyroigazítani, hogy a szóban levő körlevél nem létezik, s az adóhátraléknak ezen összege sem fordulhat abban elő. Annyi igaz a dologban, hogy előfordult panaszok folytán legujabban a cs. k. pénzügyminiszterium a magyar udv. kanzelláriával egyetértve, ismételve utasította az illető hatóságokat, hogy a valóban fizetésképtelen adóhátralékosok irányában kímélettel járjanak el, s a katonai végrehajtást csak renitens és fizetniképes adókötelezettek ellen alkalmazzák, ezt is megintés előbortásása után.”

— *Az erdélyi jóhírű kölesönös tűz- és jégklárméntő társulat* részvényesei érdekében Pesten a József téren 7-ik sz. alatt irodát nyitott.

— *Tisza Kálmán* — mint a „Hon” írja — most végzett be egy hosszabb röpiratot a következő czim alatt: „Felelős kormányzat és megerendszer.”

— *A Molnár*, volt budai népszínházi igazgató ellen; esődöt, mint a „Hírök” írja, október 26-án, szüntete meg a budavárosi törvényszék.

— *Egy ház beomlása Berlinben*. A berlini vízi kapu utca 27. számú háznak lakói október 20-án borzasztó szerencsétlenség érte. A ház hátsó része, mintegy 4—5 emeletnyi magasságban, egyszerre beomlott, s vagy 100 embert, kik épen a házban voltak, temetett romjai alá. Egy szemtanu jelenti, hogy az összeomlás oly tökéletes volt, miszerint a falaktól kezdve az alapépítményig nem maradt kö kövön. Még ez óráig nem tudni biztosan a halottak számát. Egy asztalosműhelyben vagy 30 legény dolgozott. Ezek is mind a romok alá vannak temetve. Szívszaggató jelenetek is fordultak elő. A többek között egy leányka jajgatva futkosott az utcán, miután egész családja, szülői és hat testvére a szerencsétlenség áldozatai lettek.

— *Magyar divat Párisban*. Párisban „la Hongroise” olyan magyar forma női visetet van jelenleg divatban, melynek rajzát a lipcei „Illustrirte Ztg.” legujabb száma hozza. Az egész abból áll, hogy különben francia szabásu női felöltő tele van aggatva sallangokkal s körülhimezve lófejjel. Ezt aztán hívják „la Hongroise”-nak.

művészeket, azoknak, terméiben minden más hatalmas-bak mellőzésével elsőbbséget adván.

Ő rendkívül komoly, és mindig, kivált kedvetlen óráiban, rövid és nyers volt. Nevetni sohasem látták őt, mosolyogni pedig csak akkor, ha a külhoni fejedelmek, például a halhatatlan II. Fridrik porosz király, ki Ausztriának annyi bajt és kellemetlenséget okozott, s ki később Kaunitz közbenjárására azzal barátságra lépett, hízkeltek neki.

Kaunitz nem kis befolyással hatott arra is, hogy a szerencsétlen Lengyelország Mária Terézia idejében megbukott, s az összeszövetkezett Ausztria, Porosz és Oroszbirodalmak közt irgalmatlanul felosztott.

Mily tiszteletben állott Kaunitz az uralkodó család előtt is, mutatja az, hogy II. József uralkodása alatt nem ment többé az udvarhoz, hanem a császár, ha vele értekezni akart, hozzá ment, mi nem ritkán történt meg.

Egy miniszter sem bírta oly hosszú ideig, annyi viszontagságos éveken át a császári ház bizalmát, mint Kaunitz, mert ezen legmagasabb bizodalom az ő igazsága, hűsége s bölcs belátása fölől való legtökéletesebb meggyőződésen alapult.

Kaunitz, külsejét tekintve is, a természet kedvence volt. Termete deli, magas, férfias volt. Ehez járult hiuságszülte vágya öncsinosításához, a legválasztékosabbán öltözködék, s az akkori divat folytán oly diszes, fodros parókát eszményített és viselt, melyet előtte más senki s mely később szerzőjéről, Kaunitz-parókanak neveztetett el.

Háztartásában pazarló, fényűző volt. Asztala napokint számos vendégnek állott rendelkezésére, a legfőbb diplomatai férfiaktól a szerény művészig. Ő ellenben csak ritkán szánta rá magát, hogy meghívásokat elfogadjon; s ha ezt koronkint tette, többnyire, főkép későbbi éveiben, önkonyhájáról viteté az ételeket az idegen asztalhoz, min, ösmerve szeszélyét, ki sem ütközött meg. Hiusága még arra is vivé, hogy fényesen öltö-

zött számos szolgálai, kik őt mindenhová követték, egy diszes szekrénykét (etui) vittek utána, mely tömve volt mindazon apró szükségletekkel és szerekkel, melyek a szájöblítéshez, fog- és körömfiszításához valók, s melyeket ő étkezés után egész kényelemmel s otthonias-sággal igénybe vett.

Egy alkalommal gróf Bréteuil, a francia udvar követe kérette Kaunitz herceget ebédre, mely meghívást ő azon feltétel alatt fogadta el, hogy számára, — szokása szerint — saját konyhájáról vitethesse az ételeket; mibe Bréteuil beleegyezett ugyan, de viszont kéreté őt, miszerint legalább az utócsomagot — t. i. szájömsdási készletét — fejejtse otthon.

Daczára annak, hogy az ebéd kitűzött órája közeledék, Kaunitz szokott kényelmével kezdett öltözködéséhez; majd köcsiját rendelé elő s 12 foku hévség daczára, magára négy köpenyt aggatván, Bréteuil gróf palotája felé viteté magát, különösen meghagyván komornokának, hogy szájöblítési készletét otthon ne feledje.

A francia követ szállásán az alatt már egy hosszú óra óta várta a legválogatottabb társaság Kaunitz érkezését, ki utjában, sértett büszkesége érzetében fejét csóválá a felett, hogy a követ, kinek Bécsben létele az ő akaratától függött, még ellenföltételt mert előbe szabni, midőn őt az ebédre meghívá s magát annak elfogadására megalázta.

A művelt, könnyű társalkodásu gróf az alatt szép szerrel tudta elpalástolni benső bosszankodását a felett, hogy Kaunitz mindinkább késett s ez által mintegy lenézését érezteté vele. Majd a hölgyekhez fordult s mosolyogva nyilvánítá, miszerint őket ma egy rendkívüli új-donsággal készül meglepni.

(Vége köv.)

TÁRCSA.

Egy jelenet Kaunitz herceg életéből.

Beszély. *)

LEHOCZKY TIVADAR-tól.

Kaunitz Antal Venczel, ki régi grófi családból származott s később személyes érdemeinél fogva római szent birodalmi herceggé neveztetett, Mária Terézia császárnő uralkodása alatt mint állam-miniszter és titkos udvari s birodalmi kanzellár, nagy szerepet vitt Ausztria kormányzatában, s úgy szólván, ő igazgató nagy horderejű tanácsaival s befolyásával a birodalom ügyeit.

A magyarok történetében is tündöklő Mária Terézia, főleg midőn császári férjét Ferenczet elveszté, Kaunitz tanácsa nélkül ritkán kezdett fontosabb ügyekhez, sőt még az udvar magán, családi ügykezeléseiben is döntőleg hatott Kaunitz, mennyiben a hercegnők eljegyzését s férjhez adását is diplomatai tekinteteből ő eszközölte. Nem csoda tehát, hogy a császárnő meghittje s kegyencze, ki a természettől is nem kis hiuságot örökölt, később elbizakodottá lett. Büszkeségét s határtalan tekintélyét nem egyszer érezteté a külföldi hatalmasságok képviselivel, a Bécsben székelő követekkel is, főleg, ha kedélye izgatott volt.

A vele egy fokon álló időknek irányában gyakran fennhéjázólag, lenézőleg bánt, ellenben az alsóbb ranguak iránt leereszkedő, nyájas volt. Szerette a művészetet, tudományt, s mint ilyen, tulzottan becsülé és minden alkalommal kitünteté a hírneves tudósokat és

*) Kutfő: Mühlbach L. „Kaiser Jósef.”

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, october 28-án 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	520	5	—	—
Kétszeres	360	—	—	—
Rozs	330	3	—	—
Tengeri	284	280	—	—
Árpa	220	2	—	—
Zab	190	180	—	—
Kása	680	640	—	—
Borsó	8	720	—	—
Lencse	740	680	—	—
Bab	7	660	—	—
Örlött dara	11	960	—	—
Tatárka	820	8	—	—
Burgonya	156	140	—	—
Aszuszilva	8	7	—	—
Szesz itczenkint	18	17 1/2	—	—
Marhahus fontonkint	14	—	—	—
Bornyhús	20	18	—	—
Sertéshús	20	18	—	—
Vaj itczenkint	24	40	—	—
Zsir	40	38	—	—
Szalonna fontonkint	40	36	—	—

Kassa, october 28. — Megeredtek az ég csatornái, s áldásos esőt hullatnak; a hetivásár mind a mellett is élénk.

Eperjes, october 27-én. Buza köblönkint 6 frt. — 5 frt. 60. — Rozs 3 frt. 60 kr. — 3 frt. 40 kr. Tengeri 3 frt. 70 kr. — 3 frt. 60 kr. Árpa 2 frt 40 kr. — 2 frt. 20 kr. Zab 1 frt. 60 kr. — 1 frt 50 kr. Kása 7 frt 60 kr. 7 ft. 20. Borsó 5 ft. 60. — 5 ft. Lencse 6 ft — 5 frt 60 kr. Bab 7 frt. 20 kr. — 6 frt. 40 kr. Örlött dara 11 frt. — kr. — 10 frt. Tatárka 6 frt. — kr. — b frt. Burgonya 1 ft —. — Aszuszilva 8 ft. —. Szesz itczenkint (magyar itcze abrónos alatt 30 foku) 20 kr. Marhahus fontonkint 11 kr. Bornyhús 12 kr. Sertéshús 18 kr. Vaj itczenkint 10 kr. Zsir 50 kr. Szalonna font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánkint 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Középkenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

Ungvár, october 26-án. A piaci árjegyzék hivatalos kivonat szerint a következő: Buza köblönkint 4 frt. Rozs 3 frt 60 kr. Zab 2 frt. Kása 6 frt. Lencse 5 frt. Paszuly 5 frt. Burgonya 1 frt 20 kr. Marhahus fontonkint 10 kr, Borjuhús 11 kr. Bányhús 8 kr. Sertéshús 20 kr. Szalonna 40 kr. Zsir itczenkint 60 kr. Vaj 50 kr.

Szesz 20 kr. Tojás darabja 2 kr. Zöldség és káposzta van elég. az utóbbinak száza 6 frt egész 7 frtig.

Időjárásunk türethető; a mult héten csendes őszi eső áztatta meg a földet. Ejjelenkint gyenge dér is mutatkozik.

Gálszécs, oct. 26 piaci árak következők voltak: Buza köblönkint 5 frt —. Gabona 3 frt — kr. Árpa 2 ft — kr, Zab 1 frt 30 kr. Paszuly 5 frt 60 kr. Lencse 6 frt 10 kr. Krumpli 0 frt 64 kr. Vaj itczeje 40 kr. Széna mázsája 70 kr. Szalma mázsája 40 kr. Szesz itczeje 18 kr. Tojás darabja 1 kr.

Bécsi börze october 27-ről.

5% Metallique	65.—
Nemzeti kölcsön	68.75
Bankrészvény	770.—
Hitelintézeti részvény	158.50
Londoni	107.65
Ezüst	106.75
Arany	5.22

KÖZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

	reggel	délben	árjegyzék		
			I.	II.	III.
Kassa indulás	5 óra 21 p.	11 —	—	—	—
Miskolcz	7 " 52 "	3 2	4.44	3.34	2.12
Tokaj	9 " 35 "	5 35	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84	6.66	4.23
Debreczen	12 " 12 "	10 29	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	12 56	13.57	10.22	6.52
Szolnok	4 " 44 "	4 43	17.35	13.05	8.41
Czepléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86	14.19	9.06
Pest	8 " 37 "	8 45	22.81	17.15	11.04
Bécs	6 " — "	6 33	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassára felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este
Pest	6 " 25 " reggel
Czepléd	9 " 27 " "
Szolnok	10 " 27 " "
Püsp.Lad.	1 " 26 " délután
Debreczen	3 " — " "
Nyiregyháza	4 " 28 " "
Tokaj	5 " 25 " este
Miskolcz	7 " 24 " "
Kassa érkezés	9 " 56 " "

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
" Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
" Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponkint kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr.
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. o. é.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Hivatalos értesítő.

Fogyasztási adó árverési hirdetés.

Hely	Megye	Árszabályi osztály	Kikiáltási ár 12 óra pótlékkal együtt						Bánat-pénz	A haszonbér idő szaka	Az árverés fog tartatni		
			borért		husért		összesen				a cs. kir.	1865-ik év	
			frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.					frt.
Mád	Zemplén	III.	260	—	861	—	1121	—	112	—	1866-dik év Január 1-től december végeig	kerületi pénzügyigazgatósági hivatalnál Ungvárt	November hó 15-én
Szerencs			193	—	557	—	750	—	75	—			

A haszonbér időszaka feltételeesen a következő két évre is megnyújtható, az 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok a bánatpénz mellékeltével 1865-ik év novemberhava 15-ig az ungvári cs. kir. kerületi pénzügyigazgatóság elnökének bepecsételve átnyújthatók. A többi haszonbéri feltételek a nevezett igazgatóságnál, ugy az ungvári, ujhelyi, homonnai, varanói és nagy-mihályi cs. kir. Pénzügyi biztosoknál is a szokott hivatalos órákban az árverés napjáig megtekinthetők, melyek az árverezők előtt az árverés kezdetén is fel fognak olvastatni. Egyébaránt ajánlatok mind a két községre is elfogadhatnak.

Az ungvári cs. kir. kerületi pénzügyigazgatóságtól 1865-ik év október 20-kán.

Üzletmegnyitás.

Bátorkodom a t. cz. közönséggel alázatosan tudatni, miszerint folyó hó 2-án a főutcán 461. sz. alatti Novelly-féle házban a vármegyeház közelében az „arany golyóhoz“ czimzett fűszer-, anyag- és festék-kereskedést nyitottam.

Bőven ellátva minden e szakmához tartozó cikkekkel, különösen csukorral, finomított kávéval, chokoládéval, kínai theával, valódi jamakai és belföldi rummal, finom likőrökkel, ó szirmiai szilvorummal, Apolló és Milly fagyangy gyertyával, legfinomabb valódi francia aizi és táblaolajjal, déli gyümölcsökkel stb. a kellemetes helyzetben találok magamat, tisztelt vendöimet jól és lehetőségig olcsón szolgálhatni.

Midőn továbbá a kassai múmalom készítményelt, melyek nálam a malom tulajdon áraban eladatnak, ajánlom, a t. cz. közönség pártfogásáért esedezem és ígérem, hogy azt minden irányban megérdemelnéi igyekezni fogok.

105(3)3

SZERENCSEI E.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Magán hirdetések.

Figyelmeztetés a szülékhez.

A Krötzer Ágoston tokaji gyógyszerész úr által föltalált magasztos és biztos hatású **Gillszta-Chokoládéra**, mely orvosok által megvizsgált, és mint rendkívüli szer a giliszta elhajtására találatott, az arra vonatkozó hatásos bizonyítványokkal ellátott szer egyedüli bi-zománya Kassán, **Werfer Károly** könyvnyomdai irodája, hol is használati utasítással együtt darabja 20 ujkrajczárért kapható.

Helyváltoztatás.

Werfer Károly

KÖNYV-, MŰ- ÉS HANGJECYKERESKEDÉSE

létezik

főutcán 451. sz. a. az Urbán-torony és piacz átellenében a STEER FERENCZ ur házában.